

Kalandtúra Két Keréken- 2015, Bakony

A CSEPET (Csererdei Pedál Taposók) szemszögéből

Évek óta szemezgettem a K3 kalandtúrával, de eddig mindig más bringás eseményt látogattam meg az adott időpontban. Így utólag visszagondolva elég nagy hibát követtem el, mert most már el tudom képzelni, milyen kalandokat hagytam ki.

Idén végre sikerült részt vennünk ezen a nagyszerű eseményen, ráadásul veszprémi lévén nagyjából „hazai” környezetben! Csapatársammal, Attival gyakran szoktunk bringázni a Bakonyban. Középhaladó túrázóknak tartjuk magunkat, de a verseny izgalmában azért most nekünk is sikerült egy-kétszer eltévednünk.

A túra elején rögtön visszaköszönt a zöldfülűségünk. 7 óra 9 perckor átvettük menetlevelünket, a térképen gyorsan felvezettük a pontokat, megterveztük az útvonalat, és egyből az első őrzött pont (Ördögrét) felé vettük az irányt, bár okosabb és taktikusabb lett volna ezelőtt meglátogatnunk pár – általunk kis értékűnek ítélt – pontot. Rutintalanságunk eredménye az lett, hogy sikerült bő 20 perccel a pontőr előtt megérkeznünk a rétre, ahol már a Girardengo csapat várakozott. Így hát megtartottuk kényszerű reggelinket, majd behúztuk a max. pontszámot a pingpong labda célba dobásával.

Ezek után egész jól haladtunk, egy óra alatt 6 pontot sikerült érinteni. Növekvő optimizmusunkat gyorsan letörte az Iszonyatosan nagy fa, melynek keresésével kb. 45 percet töltöttünk el, ráadásul, mint kiderült, ott volt az orrunk előtt.

Fenyőfőről a Bakony legmagasabb pontja, a Kőris-hegy felé vettük az irányt. Menet közben begyűjtöttünk még 6 ellenőrizetlen pontot, és csapatársamnak köszönhetően, világcsúcsközeli időeredménnyel, 17mp alatt kihalásztuk a Tic-tac-ot :).

A Vajda Péter kilátónál egy kicsit elbizonytalanodtunk, mert legalább egy $E=mc^2$ Nobel díjat érő képletet kerestünk, viszont csak egy összeadást találtunk. De lám ez is 70 pontot ért! A Bakony tetején ideális időjárási körülmények között terveztük meg az út hátra lévő részét. Volt még öt óránk a porva-csesznecki ellenőrzőpont zárásáig, így eldöntöttük, hogy a legtávolabbi és legtöbbet érő pontok (Witt-kilátó 70, Királykapu 60, Vaskapu 70) érintése után Bakonybélben tartunk majd egy nagyobb pihenőt és esetleg ebédet.

Lefele száguldva a rézbükki úton elsuhantunk a későbbi első helyezett csapat, és egy 60 pontos kereszteződés mellett, de erre persze már csak egy órával később jöttünk rá. A műútra leérve megtudtuk, hogy az utóbbi években éppen csak csörgedező Gerence patakba is bele lehetett fulladni. Ezután tettünk egy rövid kitérőt Huszárok-előpusztára, ahol begyűjtöttük a kereszt kombináció utolsó darabját, és életmentő vizet vételeztünk az Erdei Iskola konyháján.

A nagy értékű pontok meglátogatása után az aszfaltos úton száguldottunk Bakonybél felé, amikor is a mézségető előtt nem sokkal társam egy ***** felkiáltás után egy kátyúnak köszönhetően sikeres előre szaltót mutatott be a 80. megtett km körül. (kb. 40-45 km/h-s sebesség mellett ekkorát ugratni, veszélyes kaland!). Sajnos itt nem voltak se pontőrök, se pontozóbírók, így a tornamutatványért nem kaptunk extra pontokat. Viszont utólag is köszönjük a szemből jövő sporttársnak a flakonnyi vizet, mellyel a nem kis sebeket le tudtuk mosni. A tervezett hosszabb pihenő idejét így az út mellett, illetve a Bakonybéli nyilvános kútnál töltöttük egy csapnyi víz és nem pedig egy korsó sör mellett. Feszült idegállapotunknak köszönhetően a Füsti söröző napkollektorait sem tudtuk jól megszámolni. A harmadik őrzött pontnál a bakonybéli kápolnánál négyből három kérdésre feleltünk helyesen. Innen 16 óra 10 perckor indultunk tovább, és volt még 80 percünk, hogy elérjük az utolsó őrzött pontot, és legyen esélyünk a bónusz pont megtalálására.

Menet közben még begyűjtöttük a pontokat az erdészeti emléktábláról és Szépalmapusztáról. A tőlünk telhető legnagyobb áttétellel nyomtuk a pedált, hogy még időben elérjük az utolsó őrzött pontot. Szegény társamat folyamatosan noszogattam, hajtottam, hogy sérülései ellenére igyekezzünk, mert ha nem érünk oda, az 200-300 pontunkba fog kerülni. A porvai templomnál már meg sem álltunk, hogy megnézzük a háborús hősök emléktábláját. Az utolsó, a Ferencházi vadászház előtti emelkedőn (ismerve az utat) előre mentem, hogy elérjem a pontőröket. Ez sikerült

is, 1 perccel az ellenőrző pont bezárása előtt estem be a porvai vasútállomásra. Sajnos azonban a csapatunk másik fele rossz irányba kanyarodott az emelkedő után, így térerő híján visszafutottam őt megkeresni. Szerencsére a pontőrök tolerálták a bénázásunkat, így (bár a meseírói feladatot maximálisan teljesítettük) csak 50 pont levonásával büntettek minket az időn túli várakozás miatt. Megoldottuk tehát az utolsó feladatot is, és ezzel megszereztük a bónusz feladat koordinátáját. És még mindig volt majdnem egy óránk a 12-ből! Most már csak egy laza levezető tekerés várt ránk, gondoltuk akkor, és ennél nagyobbbat alig tévedhettünk volna. Már a Cuha völgyéből induló sárga jelzés követése is meghaladta a képességeinket! A sárga turistaút enyhe, kényelmes útvonala helyett az egész túra legdurvább emelkedőjét szolgáltató Vadas-árok megmászását sikerül abszolváljunk. Rengeteg kitérő után végre megtaláltuk Károlyházát, ahol a bónusz pontot kellett megkeresni. A házhoz két út vezetett, egy gyalogos és egy autós. Mi a gyalogost választottuk, teljesen logikusan, mert a bónusz a garázs falán volt megtalálható :). Természetesen ez volt a meredekebb és a nehezebben járható útvonal, így megint értékes perceket veszítettünk. Itt már szinte biztosak voltunk, hogy a végén megkapjuk az időtúllépés miatti 10%-os levonást, ennek ellenére még magasabb szintre kapcsoltam rabszolgahajcsári üzemmódomat. Csapatársamnak már arra sem volt ereje, hogy a pokolba kívánjon, és az utolsó kilométereken már csak a cseszneki vár mint cél lebegett a szemünk előtt. A major előtti utolsó kanyarokban még kaptunk egy kis adrenalin növelő szurkolást gyerekeinktől és párjainktól, majd 19 óra 17 perckor, az út során szerzett 11 perc holtidőnek köszönhetően a 12 órás limit előtt 4 perccel leadtuk a menetlevelet.

Iszonyú büszkék voltunk magunkra, hogy végigtekertük ezt a nem kis távot, ráadásul másnap kiderült, hogy a megszerzett 2335 ponttal a dobogó második helyére tudtunk felugratni! Az esés ellenére a túra minden percét élveztük, és reményeink szerint az elkövetkező években is csatlakozni fogunk a kalandhoz. A sok pozitívum mellett egyetlen óriási negatívuma van ennek a bringás eseménynek, mégpedig az, hogy csak egyetlen egy van belőle egy évben! Óriási köszönet illeti a szervezőket, hogy egy ekkora területen ilyen mennyiségű látni és megküzdeni valót tudtak összehozni!

A végére egy kis statisztika:

Megtett táv: 111,7 km

Nyeregben töltött idő: 6 óra 57 perc

Szintkülönbség: 2015 m (Az „okos”telefon Runtastic app-ja 2900m felett mért)

Őrizetlen pontok: 29/40

Őrzött pontok: 4/4, 725/800

Bónusz: 1/1

Kombináció: 2/4 (Ebből sikerült csak az egyiket felvezetni a menetlevélre :))

9 kulacsnyi innivaló / fő

6 szendvics / fő

2 repedt borda – egy hét táppénz

1 nyolcas a hátsó kerékben

2 elégedett széles mosoly a dobogón

2 komoly elhatározás 2016-ra